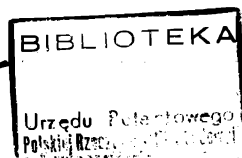

28 września 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

Dobry młot

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14054.

Kl. 8 k 1.

Frédéric Georges Maillard
(Paryż, Francja).

Sposób nadawania włóknom roślinnym wyglądu i własności wełny.

Zgłoszono 3 marca 1930. r.

Udzielono 23 czerwca 1931 r.

Pierwszeństwo: 18 kwietnia 1929 r. (Francja).

Wynalazek dotyczy sposobu otrzymywania z włókien pochodzenia roślinnego włókien o charakterze wełny. Aby z włókien roślinnych otrzymać włókna o charakterze i wyglądzie wełny, należy je według wynalazku poddać traktowaniu, które obejmuje następujące zabiegi.

Po mechanicznym zaprawieniu włókien w tłustej kąpieli przystępuje się w zwykły sposób do przedzenia, przyczem otrzymaną przędzę skręca się, a następnie rozkręca więcej lub mniej, zależnie od potrzeby.

Mołki włókien przedzonych muszą następnie otrzymać pożądaną miękkość, co uzyskuje się zapomocą fizycznej zmiany

ich powierzchni, polegającej na powierzchniowym rozszczepieniu w czasie następujących dwóch zabiegów:

- 1) zanurzanie w kąpieli, zawierającej węglan alkaliczny, przy temperaturze 60°C,
- 2) traktowanie sulforycyanianem sodowym z dodatkiem węglanu alkalicznego.

Obydwa zabiegi przeprowadza się w próżni. Czas trwania, zarówno, jak i stężenie kąpieli mogą być różne i ustala się je zależnie od żadanego stopnia miękkości włókna. Włókna wychodzące z kąpieli płócze się w wodzie, by usunąć wszelki ślad stosowanych odczynników. Następnie, pracując ciągle w próżni, poddaje się je prze-

mianie chemicznej, która polega na uwodnieniu części zdrzewniałych w ługu sodowym, poczem się je zobojętnia. Po ponownem wypłokaniu, włókno posiada już w pewnej mierze pożądane własności wełny i należy je jedynie jeszcze wybielić i wykończyć.

Bielenie i wykończanie przeprowadza się przy pomocy następujących zabiegów:

a) lekkie chlorowanie lub przepuszczanie przez nadmanganian i dwusiarczyn oraz następne płókanie,

b) poddanie włókien działaniu dwutlenku i trójtlenku siarki (kwas siarkawy i siarkowy),

c) zobojętnienie sulfonowanym olejem zasadowym,

d) odtłuszczenie,

e) obróbka elektrolityczna w celu nadania włóknom większej nieprzemakalności,

f) suszenie w niskiej temperaturze.

Rozumie się samo przez się, że w razie potrzeby wyżej wskazane odczynniki mogą

być zastąpione innemi działającemi w podobny sposób.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób nadawania włóknom roślinnym wyglądu i własności wełny, znamieny tem, że z włókien roślinnych mechanicznie zaprawionych w tłustej kąpeli wytwarza się niedoprzęd, który następnie zostaje rozkręcony, poczem, celem nadania włóknom tej przędzy odpowiedniej miękkości, rozszczepia się je powierzchownie przez obróbkę w kąpeli zawierającej węglan alkaliczny, a następnie w kąpeli zawierającej sulforycynian sodowy, wreszcie usuwa się drogą hydrolizy części zdrzewniałe, a otrzymane w ten sposób włókna bieli się, wykończa i nadaje im nieprzemakalność zapomocą odpowiednich odczynników.

Frédéric Georges Maillard.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.